

[Arbejdsministeren]

ken blive tale om bureaukrati eller noget som helst, der smager af det, af den årsag.

Og endelig om formidlingen af polske statsborgere, som ikke har arbejds- og måske heller ikke opholdstilladelse i Danmark: Det er ulovligt i dag, og det vil det blive ved med at være.

Kaj Poulsen (S):

Arbejdsministeren kan ikke forstå, hvorfor vi er bekymret over det her forslag. Vi har fået forelagt fra Manpower og fra andre vikarbureauer en liste over, hvilke lande i Europa der har registrering eller kontrolorganer for privat arbejdsformidling. Jeg tror, samtlige lande inden for EF plus Norden, også England, har kontrolorganer, har registreringsorganer, der formidler folk og arbejde.

Det, der sker her, er simpelt hen, at man lader markedet åbent for fidusmagere i den grad, at de mennesker, der er ude i en vanskelig situation med arbejdsløshed, nu kan blive taget i fuppen, når de har brug for hjælp.

Som ministeren siger, er konkurrence jo flot, og det er godt, det skal nok hjælpe på det. Men hvad er det for en konkurrencesituation, regeringen har sat AF i? Ja, vi skal jo her i løbet af et par dage forhandle finansloven. Af den fremgår det, at man beskærer arbejdsformidlingen, ganske voldsomt endda. Man sætter arbejdsformidlingen i dårligere stand til at klare en konkurrence.

Og hvis vi tager samtlige breve, der er kommet fra arbejdsmarkedsnævnene ved indmeldelse af budgetterne, kan vi se deraf, at de arbejdsmarkedsnævn – og det er hovedparten – der har meldt noget skriftligt, er meget betænkelige ved, om de kan løfte deres opgave. Dermed har man sat arbejdsformidlingen i en utrolig dårlig konkurrencesituation, men det var måske også meningen.

Så var ministeren igen inde på den her lidt mærkværdige formulering: Dette forslag vil ikke få nævneværdige konsekvenser. Hvad betyder det? Nu må ministeren da snart til at udtale sig mere klart om, hvad det er for konsekvenser, ministeren selv forventer. »Nævneværdige«? Hvor stor og hvor lille en grad tænker ministeren på? Ministeren kan da ikke bare slå ud med armene og sige, at det går nok. Der må da være nogen dokumentation for, hvad ministeren mener.

Må jeg så have lov til at sige til ministeren om bødebestemmelsen, sanktionsbestemmelsen over for arbejdsgiverne: Jamen vi er klar over, at den aldrig har været brugt. Men vi har et fælles ønske – vi har faktisk indgået en aftale om det – at vi skulle have en fremmødereform. Den er ikke kommet endnu, fordi der er problemer med afmeldingssystemet inden for AF. Hvad er det så, ministeren gør nu? Han fjerner den eneste sanktionsmulighed, han har for at få afmeldingssystemet til at fungere. Det er hovedløst.

Så kan ministeren heller ikke forstå, hvorfor vi er så nervøse for at overtræde ILO-konventionen. Nu vil jeg sige, at det jo ikke er en socialistorganisation, som hr. Glistrup var inde på. Det er en FN-organisation, der prøver at varetage arbejderes interesser verden over.

Hvis vi læser de svar, vi har fået fra ministeren, ser vi, at det fremgår af svaret på spørgsmål 30, at ministeren, som vi er vant til det, har sendt lovforslaget til Justitsministeriet. Det har man gjort i en skrivelse af 13. oktober 1989. Så har man efterfølgende sat to embedsmænd til at sludre med hinanden og er blevet enige om, at her behøver man ingen dokumentation for det, man laver, det følger de internationale konventioner.

Dette er ikke tilfredsstillende i lovgivningsarbejdet. Vi ønsker en udtalelse om, hvorvidt vi følger disse konventioner.

Justitsministeren har ikke haft bemærkninger til forslaget efter en mundtlig forespørgsel, men vi ønsker en dokumenteret, diskuteret tilkendegivelse fra Justitsministeriets Lovkontor om, hvorvidt det, vi gør her, er i overensstemmelse med ILO-konventionerne. Det er det, det drejer sig om, og ikke bare en sludder for en sladder.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

Man har indtryk af, når man hører arbejdsministeren argumentere, at tyngden i argumentationen skulle være, at hele lovforslaget om privatisering af arbejdsformidlingen blot drejer sig om, at vi her i landet også skal have et antal private vikarbureauer, som man kender det andre steder i Europa.

Må jeg ikke sige til arbejdsministeren, at sandheden er jo den, at det, vi lægger op til, er et offentligt arbejdsformidlingssystem, hvortil der knytter sig sanktioner på den måde, at hvis